JYX
JYVÄSKYLÄN YLIOPISTO
UNIVERSITY OF JYVÄSKYLÄ

This is a self-archived version of an original article. This version may differ from the original in pagination and typographic details.

Author(s): Karonen, Petri

Title: Suomen Sukututkimusseuran julkaisut historiantutkijoiden resursseina ja julkaisufoorumeina

Year: 2021

Version: Published version

Copyright: © 2021 Suomen sukututkimusseura

Rights: In Copyright

Rights url: http://rightsstatements.org/page/InC/1.0/?language=en

Please cite the original version:

Karonen, P. (2021). Suomen Sukututkimusseuran julkaisut historiantutkijoiden resursseina ja julkaisufoorumeina. Genos, 92(4), 194-205.

Suomen Sukututkimusseuran julkaisut historiantutkijoiden resursseina ja julkaisufoorumeina

Petri Karonen

VERTAISARVIOITU
KOLLEGIALT GRANSKAD
PEER-REVIEWED
www.tsv.fi/tunnus

Artikkelissa tarkastellaan Suomen Sukututkimusseuran julkaisuprofiilin muutoksia sekä seuran julkaisuihin kirjoittaneita suku- ja historiantutkijoita hyödyntämällä bibliografioista ja tietokannoista saatavaa informaatiota.

Artikkelissa tutkitaan Suomen Sukututkimusseuran (jatkossa seura) julkaisuja yleensä ja niiden merkitystä historia-alan ammattilaisille erityisesti. Aiheeseen perehdytään tutkimalla seuran julkaisusarjoja *Genosta* ja *Vuosikirjaa* sukututkimukselle yleisinä ja historiantutkijoille erityisinä julkaisufoorumeina. Lisäksi tarkastellaan mainituissa sarjoissa julkaistujen tekstien aihepiirejä sekä kirjoittajien taustoja ja julkaisuaktiviteettia. Analyysin perustana ovat eri tietokannoista ja bibliografioista saatavat ja laadultaan osin huomattavastikin vaihtelevat tiedot. Tietoja on tätä artikkelia varten jouduttu voimakkaasti muokkaamaan ja osin käsin koostamaan uusia tietovarantoja. Toisin sanoen ei ole olemassa yhtä ja ainoaa, helppokäyttöistä aineistokokonaisuutta, joka antaisi yksiselitteisiä tuloksia. Yhdistämällä eri lähteistä saatavat tiedot seuraavassa selvitetään kirjoittajat sekä tarkastellaan julkaisuvolyymin, -tyyppien ja -teemojen muutoksia ja jatkuvuuksia pitkällä aikavälillä. Tavoitteena on antaa kokonaiskuva edellä mainituista näkökulmista.[1] Erityishuomio kohdistuu siihen, kuinka historia-alan ammattilaiset – jotka tässä on määritelty ennen muuta Suomen Historiallisen Seuran tutkijajäseniksi – ovat kirjoittaneet seuran julkaisuihin. Suomen Historiallinen Seura on perusteltu vertailukohta siksi, että se on seuran sisarseura: varsinkin toiminnan alkuvuosikymmenillä monet keskeiset suomalaiset historiantutkijat olivat myös seuran aktiivijäseniä. Silti viimeistään toisen maailmansodan jälkeen tiettyjä jännitteitä ”kansanomaisen” ja ”tieteellisen” sukututkimuksen välillä oli nähtävissä, mitä myöhemmin sosiaalihistorian professorina toiminut Sven-Erik Åström (1921–1989) ei tuolloin pitänyt suotuisana kehityksenä. Voidaan kysyä, mikä on tilanne 2020-luvulle tultaessa.[2]

Suku- ja henkilöhistoriallisen julkaisutoiminnan yleislinjat

Tietotekniikan kehittyessä ja julkaisumäärien valtavasti kasvaessa ovat myös humanistisilla ja yhteiskuntatieteellisillä aloilla yleistyneet erilaiset viitetietokantoihin ja bibliometriikkaan perustuvat selvitykset, joiden avulla valotetaan ennen muuta tieteenalojen *lyhyen aikavälin julkaisutoiminnan* volyymia ja teemoja.[3] Tältä osin historiantutkimus ja siihen suoraan kytköksissä oleva sukututkimus eivät muodosta poikkeusta meillä Suomessakaan ja juuri näihin näkökulmiin tämäkin kirjoitus kiinnittyy. Tässä valittu pitkä aikaväli ei kuitenkaan tue vaikkapa muodikkaita viittausanalyysejä eli menetelmiä, joilla tutkitaan sitä, kuinka paljon julkaisuihin viitataan muissa julkaisuissa. Syy on siinä, että suuri osa tietoaineksesta on käytännössä analogisessa muodossa. Myöskään seuran keskittyminen julkaisemaan suomen-

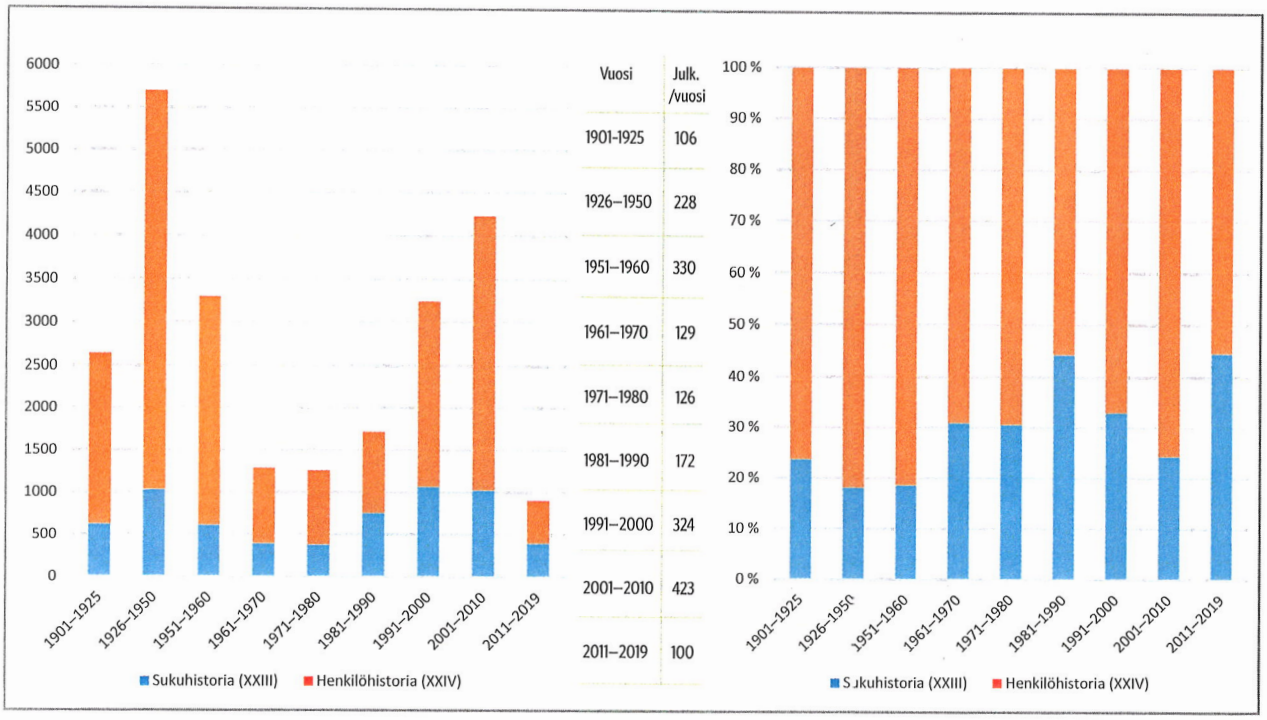

Kuvio 1. Suomessa ilmestyneet suku- ja henkilöhistorialliset julkaisut 1901–2019. Lähde: *Suomen historiallinen bibliografia* 1901–1990; Arto-tietokanta (finna.fi), hakusanat "sukuhistoria AND HIS", "henkilöhistoria AND HIS".

ja ruotsinkielisiä tekstejä ei mahdollista tätä sinänsä tärkeää analyysitapaa, sillä käytännössä näissä yhteyksissä puhutaan edelleen ainoastaan englanniksi julkaistuista kirjoituksista.[4]

Oheinen yleiskuva suku- ja henkilöhistoriallisen julkaisutoiminnan volyymistä antaa käsityksen teemoihin liittyvistä yleisistä muutoksista ja aihepiirien suosiosta. Kuvioon 1 on kerätty nimiketasolla olennaisiin bibliografioihin ja tietokantoihin tallennetut suku- ja henkilöhistorian julkaisumäärät. Suuntaa-antavissa tiedoissa on mukana kaikki aihepiirin julkaisut eli myös ne, joita ei julkaistu seuran sarjoissa. Erityisesti 1980- ja 1990-luvulla tallennusluokitukset ja tietojen tallentaminen olivat aiempaa tarkempia. Tilastoista näkyy 1990- ja 2000-luvun alun sukututkimuksen suosion kasvu sekä julkaisufoorumeiden lisääntyminen, mukaan luettuna suosituiksi tulleet omakustanteet. Sen sijaan tuoreimmat 2010-luvun tiedot ovat auttamatta puutteellisia, sillä nyttemmin tietokantoja (esimerkiksi Arto) ei enää päivitetä vaikkapa historiantutkimuksen osalta systemaattisesti ja kattavasti. Siksi kuvioiden väliin on koottu taulukko, joka kertoo julkaisujen vuotuismääristä.[5] Kuviot ja taulukko vahvistavat jo aiemmin tehtyjä havaintoja: erityisesti 1970- ja 1980-luvulla henkilö- ja sukuhistoriallinen tutkimus oli ainakin jonkinmoisessa aallonpohjassa, kun aiemmin suosittujen eliittien ja ylempien yhteiskuntaryhmien tutkimus menetti ainakin hetkeksi kiinnostavuuttaan, eikä alempien säätyjen, ryhmien ja luokkien tutkimus ollut vielä noussut suosiossa. Suhteellisesti suku- ja henkilöhistorian keskinäinen julkaisuvolyymi näyttää jatkuvasti noudatelleen jakoa noin kolmasosa sukuhistoriaa ja 70 prosenttia henkilöhistoriaa.[6]

Suomen Sukututkimusseuran julkaisuvolyymi ja -tyypit

Genoksen perustamisesta (1930) lähtien seuran julkaisupolitiikka on ollut varsin linjakasta: tavallisimmin neljä kertaa vuodessa ilmestyvässä *Genoksessa* julkaistaan yleensä tiiviitä, yksittäisiä sukuja ja henkilöitä koskevia kirjoituksia sekä katsauksia lähteisiin, menetelmiin ja yleisempiinkin teemoihin. Harvemmin ja epäsäännöllisemmin ilmestyvän *Vuosikirjan* kirjoi-

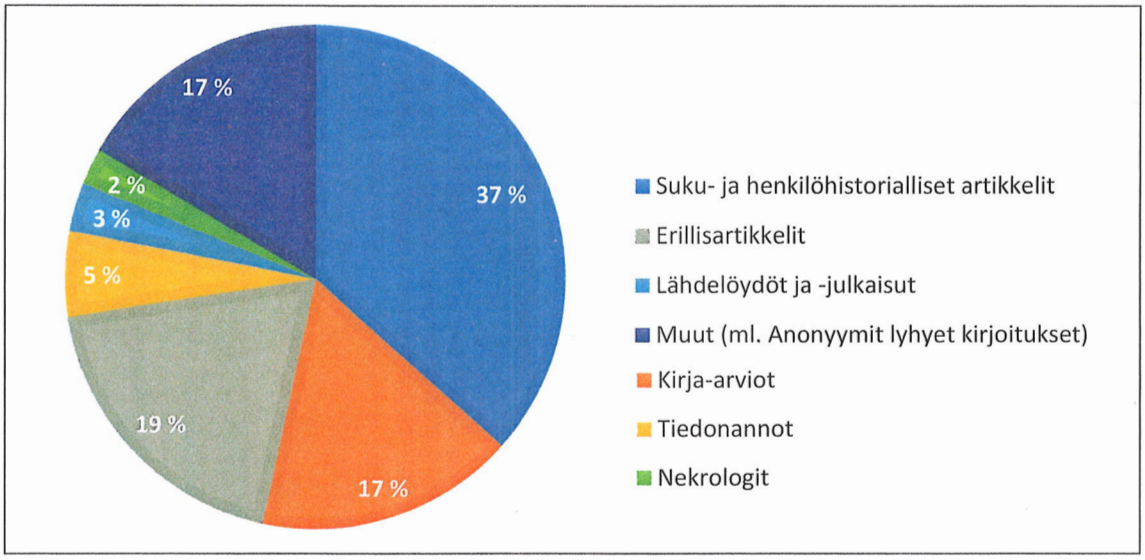

Kuvio 2. *Genoksen* julkaisut julkaisutyypeittäin vuosina 1930–2019 (N = 2698). Lähde: Arto-tietokanta (finna.fi); *Genoksen* vuosikertahakemistot.

tukset ovat olleet laajempia. Ennen *Genoksen* perustamista siinä julkaistiin usein myös sukujohtoja eli polveutumistauluja.

Genoksen julkaisutyypit ovat lehden omienkin luokitusten mukaan olleet seuraavat: sukututkimus yleensä; lähteet, lähdejulkaisut ja -löydöt; sukuartikkelit; henkilöartikkelit; ajankohtaista aineistoista ja organisaatioista; tutkimusartikkelit; kirja-arviot sekä järjestöuutiset. Tätä luokitusta on seuraavassa hyödynnetty pääosin, mutta eri alaluokkiin jakaminen on ollut kirjoittajan vastuulla. Aineisto on seuraavassa ryhmitelty nimiketasolla ilman että tekstien laajuuteen tai tieteelliseen laatuun tai muuhun sellaiseen olisi otettu kantaa: mainittuja tekijöitä pohditaan lähemmin myöhemmin tekstissä. Seuraavassa seuran julkaisuja koskeva data on koottu yhdistämällä toisiinsa Arto-tietokannan, *Suomen historiallisen bibliografian* sekä *Genoksen* ja *Vuosikirjan* hakemistojen tiedot. Eri tiedonlähteissä havaittiin varsin merkittäviä aukkoja ja päällekkäisyyksiä: seuraavassa ne on täytetty ja esimerkiksi tuplatietueet poistettu.[7]

Genoksen lähes 2700 kirjoituksesta yli kolmasosa on käsitellyt suoraan suku- ja henkilöhistoriaa. Erillisartikkeleita, jotka käsittelivät edellä mainittuja teemoja yleisempiä aiheita, on ollut noin joka viides julkaistuista teksteistä. Kirja-arvioita on ollut lähes yhtä paljon kuin erillisartikkeleita. Muut aihepiirit saivat kukin muutaman prosenttiyksikön osuuden. Sellaisiin kuuluvat muun muassa lähteitä *in extenso* esittelevät kirjoitukset, suoranaiset lähdejulkaisut sekä alan keskeisten toimijoiden kuoleman jälkeen laaditut muistokirjoitukset. Lisäksi *Genoksessa* on julkaistu varsin suuri määrä ”muut”-ryhmään luokitettuja tekstejä, joista suuri osa näyttää olevan kulloisenkin lehden toimitustyöstä vastuussa olevan henkilöstön laatimia lyhyitä, anonyymejä[8] kirjoitelmia sekä tavallisimmin lehden päätoimittajan laatimia pääkirjoituksia. Teksteistä reilu kolmasosa on julkaistu ruotsiksi ja loput suomeksi.

Genoksen julkaisuprofiili eroaa jossain määrin *Vuosikirjasta*, sillä jälkimmäisen yli 350 julkaisusta melkein puolet on käsitellyt suku- ja henkilöhistoriallisia teemoja. Myös erillisartikkeleiden osuus on *Vuosikirjassa* yli neljäsosa kaikista teksteistä. *Vuosikirjassa* ei julkaista kirja-arvioita, mutta sen sijaan erilaisia tiedonantoja kuten hautausmaiden hautakirjoituksia julkaistiin paljon erityisesti 1930–1940-luvulla. Tekstit ovat jakautuneet lähes tasan ruotsin- ja suomenkielisten kirjoitusten välillä.[9]

Yleishuomio *Genoksesta* on, että monissa kirjoituksissa on menty varsin suoraan asiaan,

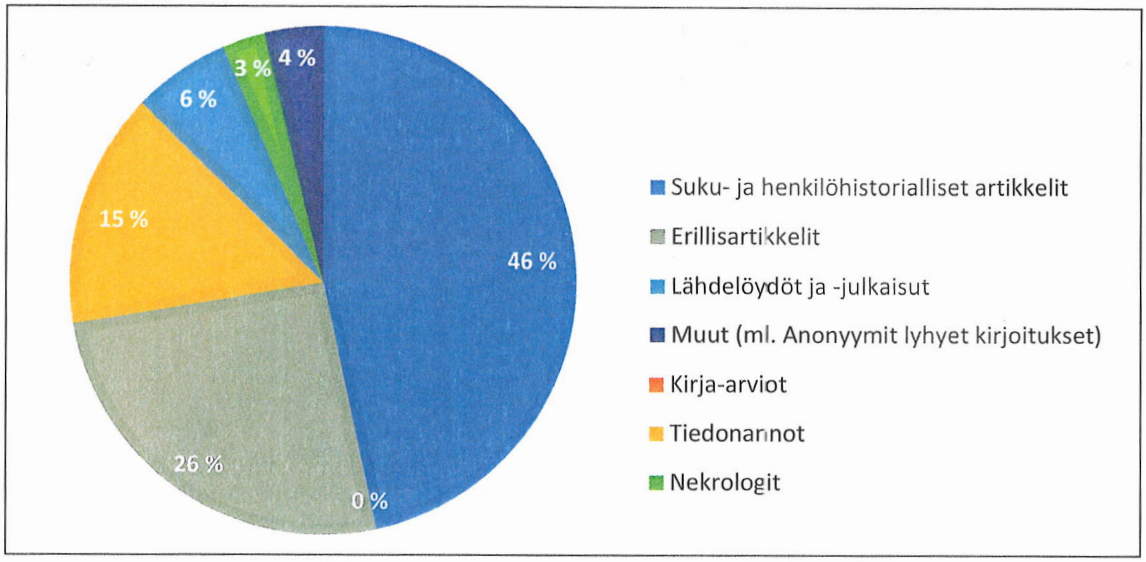

Kuvio 3. *Suomen Sukututkimusseuran Vuosikirjan* julkaisut julkaisutyypeittäin 1917–2015 (N = 369). Lähde: Arto-tietokanta (finna.fi), hakusanat "Suomen Sukututkimusseuran vuosikirja AND HIS"; *Suomen historiallinen bibliografia* aikaväliltä 1901–1990; *Suomen Sukututkimusseuran Vuosikirjan* hakemistot.

jolloin niissä ei käsitellä kovinkaan laajasti historiantutkimukselle usein tärkeitä osioita kuten kysymyksenasettelua, menetelmiä, teorioita tai aiempaa tutkimusta. Ja itse asiassa juuri sellainen tämä nytkin puheena oleva teksti on. Kyse on siten luonnollisesti paljolti julkaisuformaatista, jonka mukaisesti edellä mainittujen osioiden laaja esittely ei ole ollut tavanomaista. Myös lehden lukijakunnan tiedonintressi lienee ollut ainakin osittain erilainen kuin historiantutkijoilla, minkä vuoksi edellä mainittuja seikkoja on toisinaan pidetty vähemmän tärkeinä. Silti ennen muuta aiemman tutkimuksen ja/tai kirjallisuuden sivuuttaminen on tutkimuseettisesti ongelmallista, koska aiemmin teemoja käsitelleiden kirjoittajien näkemykset tulisi aina huomioida. Silti edellä sanottu ei poista sitä tosiseikkaa, että julkaisut ovat jo sinällään arvokkaita, uusia tuloksia tuottavia sekä esimerkiksi historia-alan ammattilaisten työtä suuresti tukevia tekstejä. Sama koskee monia seuran piirissä laadittuja erinomaisia hakemistoja, matrikkeleita ja tietokantoja.

Tiedot *Genoksen* julkaisuprofiilista tarkentuvat kuvioiden 4 ja 5 tietojen avulla. Kuvioissa näkyvät edellä kokonaisuutena esitettyjen kirjoitusten julkaisutyypit absoluuttisina ja suhteellisina osuuksina kymmenen vuoden jaksoissa lehden perustamisesta vuoteen 2019. Huomio kiinnittyy 1960–1970-luvun kirjoitusten määrän aiempaan verrattuna huomattavaan pudotukseen. Samaan aikaan suku- ja henkilöhistoriallisten tekstien määrä oli vähintään puolet kaikista lehden julkaisuista. Suku- ja henkilöhistoriaa on julkaistu sittemminkin noin sata kirjoitusta vuosikymmenessä, mutta yleisesti 1980-luvulta alkaen *Genoksessa* julkaisujen kokonaismäärä on lisääntynyt rutkasti. Erityisesti 1990-luvulta erillisartikkeleita on kirjoitettu huomattavasti enemmän kuin aiemmin ja vastaavasti kirja-arvioiden osuus on vähentynyt.[10]

Ahkerimmat tekstintuottajat

Seuraavaksi tarkastellaan ahkerimpia *Genosta* avustaneita kirjoittajia. Noin 2400 tekstin kirjoittaja tiedetään varmasti ja he laativat keskimäärin enemmän kuin neljä tekstiä, sillä kirjoittajia on identifioitu yhteensä 575.[11] Lukuun yksi päätyvä mediaani kuitenkin osoittaa aktiivisimman ryhmän keskittymisen. Taulukossa 1 esitellään kaikki vähintään kymmenen tekstin julkaisijat. Nämä 49 henkilöä edustavat alle kymmentä prosenttia kaikista lehteen kirjoittaneista, mutta heidän yhteensä 1405 kirjoitustaan vastaa lähes 60 prosenttia kaikista teksteistä. Monet taulukossa mainituista kir-

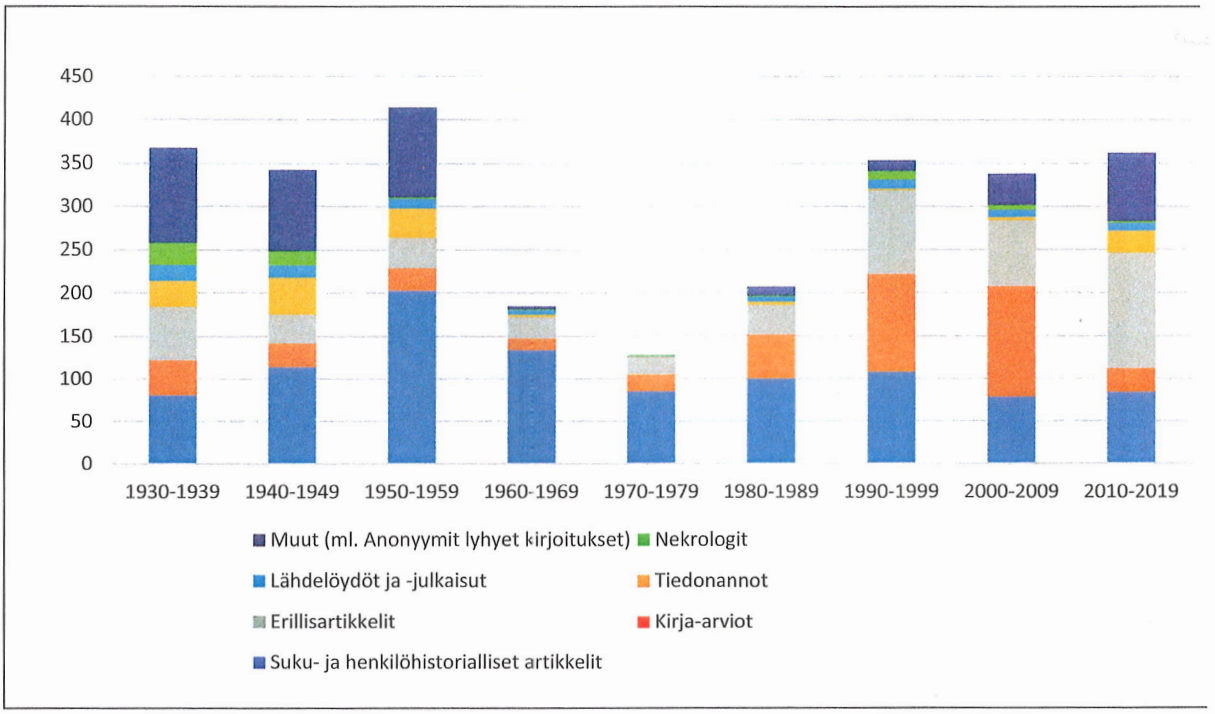

Kuvio 4. *Genoksen* julkaisutyypit ja tekstien absoluuttinen määrä kymmenvuotiskausittain vuosina 1930–2019 (N = 2698). Lähde: Kuvio 2 ja siinä mainitut lähteet.

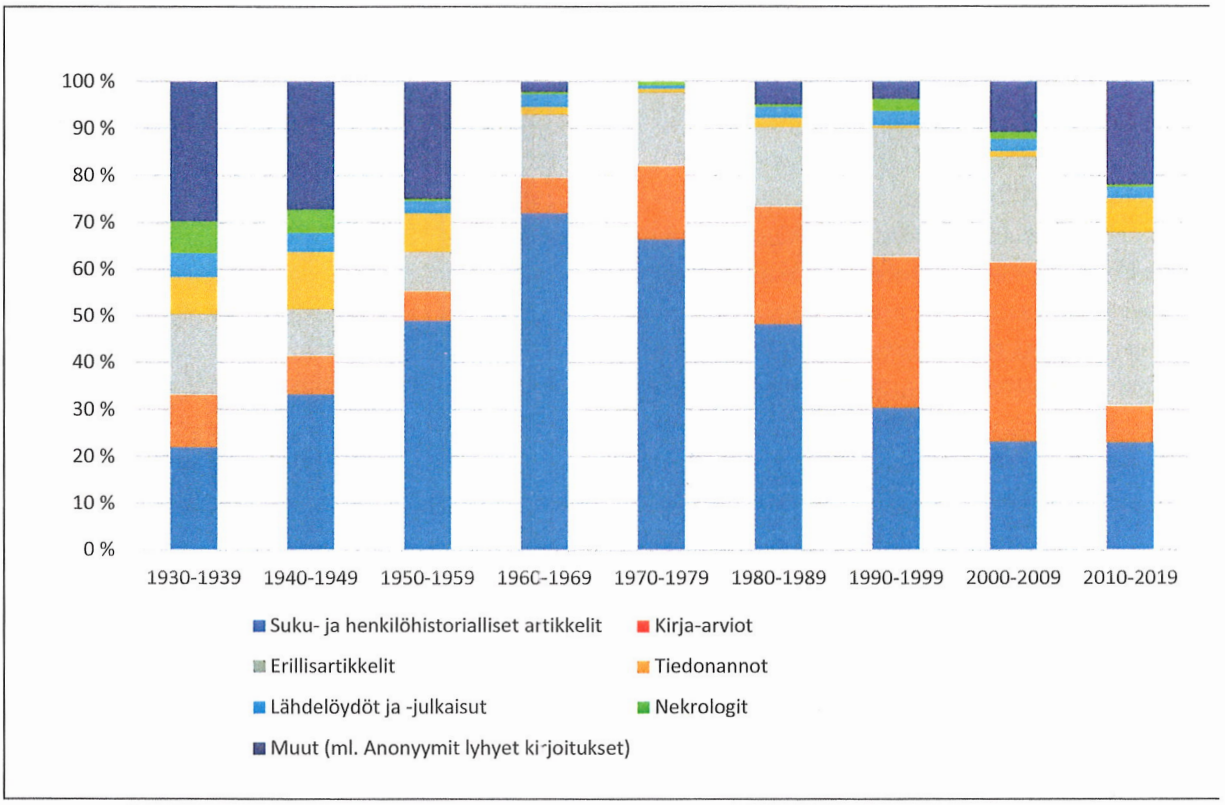

Kuvio 5. *Genoksen* julkaisutyyppien suhteelliset osuudet kymmenvuotiskausittain vuosina 1930–2019 (N = 2698). Lähde: Kuvio 2 ja siinä mainitut lähteet.

Montako julkaisua *Genoksessa*	Kirjoittaja	Julkaisujen ilmestymisvuodet		Muuta
		Ensimmäinen julkaisu *Genoksessa*	Mahdollinen julkaisutoiminnan päätösvuosi *Genoksessa*	
100–	Durchman, Osmo	1930	1951	
	Luther, Georg	1950	2009	päätoimittaja 1970–1984
99–51	Toropainen Veli Pekka	2001		
	Blomstedt, Yrjö	1946	1994	päätoimittaja 1951–1952, vs. päätoimittaja 1956, 1957, 1961–1969
	Vuorimies, Heikki	1989		päätoimittaja 2017–2019
	Backström, Åke	1962	2006	
50–31	Donner, Harry	1930	1945	päätoimittaja 1930–1940
	Vähäkangas, Tapio	1975		
	Voipio, Pentti J.	1958	1996	
	Miettinen, Tiina	2004		päätoimittaja 2007–2012
	Pousar, Jarl	1970	2004	vs. päätoimittaja 1987–1993
	Åström, Sven-Erik	1941	1986	päätoimittaja 1949–1950, vs. päätoimittaja 1956
	Mäkelä-Alitalo, Anneli	1998	2007	
	Lagström, Hugo	1933	1962	
	Ekman, Arne	1943	1969	päätoimittaja 1953–1955
	Kankaanpää, Matti J.	1981	2016	
	Paaskoski, Jyrki	1993		päätoimittaja 1998–2000
30–21	Kuusiluoma, P. T.	2001		päätoimittaja 2001–2006, 2015–2016
	Cederberg, A. R.	1930	1947	
	Impiwaara, Heikki	1931	1961	
	Castrén, Klaus	1954	2001	
	Carpelan, Tor	1930	1957	
	Holmberg, Håkon	1956	1976	
	Koskinen, Ulla	2004		
v.20–10	Kurtén, Love	1966	2010	
	Wanne, Olavi	1941	1965	päätoimittaja 1941–1943
	Hormia, Yrjö	1940	1962	
	Nallinmaa-Luoto, Terhi	1989		päätoimittaja 1994–1997
	Ilmoniemi Arvi	1931	1966	
	Oja, Aulis	1939	1975	
	Nyholm, Leo	1954	1997	
	Pulli, Heljä	1978	2005	
	Teräsvuori, Kaarlo	1931	1957	
	Soininvaara, Heikki	1946	1993	päätoimittaja 1958–1960
	Tuurala, Anita	1959	1984	
	Ukkola, Helvi	1988	1997	
	Koskimies, Y. S.	1940	1989	
	Impola, Heikki	1960	2008	
	Söderström, Eric	1941	1965	
	Väänänen, Kyösti	1955		
	Anthoni, Eric	1948	1968	
	Dyhr Sylvin, Ingeborg	1959	1997	
	Piilahti, Kari-Matti	1994		
	Lähteenoja, Aina	1933	1946	
	Walli, Harry W.	1939	1965	päätoimittaja 1944–1948
	Enckell, Gerald	1987	2005	
	Kuorilehto, Markku	1998		
	Gräsbeck, Armas	1948	1954	
	Rundt, Olav	1984	1998	

Taulukko 1. *Genoksessa* eniten tekstejä julkaisseet kirjoittajat vuosina 1930–2019 (mukaan on otettu kaikki julkaisutyypit, eikä tekstien laajuutta ole huomioitu). Lähde: Kuvio 2 ja siinä mainitut lähteet.

joittajista ovat toimineet lehden päätoimittajana tai olleet muuten pitkään, jopa vuosikymmeniä, seuran avaintehtävissä.[12]

Eniten tekstejä julkaisseet ovat tyypillisimmillään kirjoittaneet monipuolisesti sukututkimuksesta sekä henkilö- ja sukuhistoriasta. Monet ovat kirjoittaneet myös erilaisia tiiviitä tiedonantoja ja raportteja esimerkiksi lähteiden jäljennöstyön etenemisestä ja ylipäätään sukututkimukselle kiinnostavista lähdeaineistoista. *Genos* on osoittautunut erinomaiseksi julkaisufoorumiksi juuri tällaisille kirjoituksille.[13]

Seuraavassa nostetaan esille joitakin kirjoittajia ja heidän osin toisistaan poikkeavia julkaisuprofiilejaan. Määrällisesti eniten *Genokseen* tarkastelujaksolla kirjoitti kustannus- ja kirjastoalan vankka asiantuntija Osmo Durchman (1890–1959). Durchman laati 1930–1940-luvulla muun muassa runsaasti "jatkokertomuksia" seurakuntien historiakirjojen jäljentämisestä ja raportteja erilaisten lähdeaineistojen sijainti- ja säilyvyystiedoista.[14]

Tilastotieteilijä Georg Luther (1921–2006) puolestaan oli arvostettu sukututkija, joka työskenteli lähes 15 vuotta *Genoksen* päätoimittajana. Lutherin monipuolinen ja pitkän aikavälin laaja-alainen julkaisutoiminta käsitti sukuselvityksiä, erilaisia tiedonantoja ja lähdelöytöjä sekä erityisesti kirja-arvioita, joita hän kirjoitti kymmenittäin.[15]

Suurlähettiläs Åke Backström (1919–2005) kirjoitti muun ohella peräti parikymmentä yleistä tutkimusartikkelia ennen muuta sotahistoriallisista aiheista sekä varatuomarille varsin luontevasti erilaisista oikeushistoriallisista teemoista. Toinen erityisen ahkera tutkimusartikkelien, yhteensä 15 erillisartikkelia, laatija oli ensin oikeushistorian ja sitten Suomen ja Skandinavian historian professorina Helsingin yliopistossa toiminut Yrjö Blomstedt (1926–1994). Blomstedt ehti toimia kolmeen otteeseen *Genoksen* päätoimittajana sekä vuoden verran sijaisena.[16]

Genoksessa on julkaistu suuri joukko yleisesti suku- ja henkilöhistorian lähteitä ja tutkimusmenetelmiä valottavia tekstejä. Niiden kirjoittajiksi on rekrytoitu aihepiirinsä parhaita asiantuntijoita, joiden teksteistä monet vaikuttavat jalostetun artikkeleiksi aiemmin seuran tilaisuudessa pidettyjen esitelmien pohjalta. Kirjoitusten erityisarvo perustuu juuri siihen, että niihin on tiivistetty kulloinkin käsittelyssä olleen aiheen olennaisimmat piirteet, annettu runsaasti vinkkejä aineistojen käyttöön sekä selostettu (historian)tutkimuksen kannalta kiinnostavia lähestymistapoja.[17] Edelleen *Genos* on jatkanut aiemmin esimerkiksi *Historiallisessa Arkistossa* tai *Historisk tidskrift* för *Finlandissa* vaalittua tapaa, jossa historiantutkijat julkaisivat erilaisia lähdelöytöjä.[18]

Vuosikirja ilmestyy harvemmin kuin *Genos*, joten julkaisuvolyymikin on huomattavasti edellistä pienempi. *Vuosikirjaan* kirjoittaneet 176 henkilöä ovat keskimäärin julkaisseet kaksi tekstiä, mutta mediaani jää tässäkin tapauksessa yhteen. Oheiseen taulukkoon 2 on koottu kaikki 22 vähintään neljän julkaisun kirjoittajaa: tämä noin kymmenesosaa kaikista julkaisijoista edustanut joukko on laatinut lähes puolet kaikista teksteistä (173/369) eli heidän suhteellinen osuutensa lähentelee *Genoksen* lukemia. *Vuosikirjassa* on julkaistu tasaisesti suomeksi ja ruotsiksi.

Monet ahkerasti *Vuosikirjassa* julkaisseista ovat olleet aktiivisia ajalla ennen *Genoksen* perustamista. Tämä viittaa osin myös siihen, kuinka *Vuosikirjassa* ilmestyi alkuaikoina varsin sekalaistakin aineistoa. Joukossa on silti paljon historiantutkimuksellekin arvokkaita sukuartikkeleita. Esimerkiksi Pohjanmaan historiallisen museon perustamisessa keskeinen Karl Hedman (1864–1931) kirjoitti 1920-luvulla runsaasti Vaasan ja Kristiinankaupungin porvarissuvuista, viimeksi mainituista yhdessä Hjalmar Björkmanin (1882–1933) kanssa.[19]

Vuosikirjan kirjoittajajoukossa on monia jo *Genoksen* ahkerimpien julkaisijoiden listalta tuttuja nimiä. Kun edellisten taulukkojen tiedot yhdistetään, löydetään seuran julkaisuihin poikkeuksellisen uutterasti osallistuneet yhdeksän henkilöä: Yrjö Blomstedt, Tor Carpelan (1867–1960), A. R. Cederberg (1885–1948), Osmo Durchman, Arne Ekman (1896–1970), Heikki Impiwaara (1876–1964), Georg Luther, Kaarlo Teräsvuori (1884–1977) ja Heikki Vuorimies (s.

Julkaisujen määrä *Vuosikirjassa*	Kirjoittaja	Ilmestymisvuodet	Mahdollinen päätösvuosi
yli 20	Durchman, Osmo	1918	1947
20–11	Hedman, Karl	1922	1929
	Björkman, Hj.	1920	1929
	Impiwaara, Heikki	1922	1942
	Eklund, Ragnar	1934	1943
	Carpelan, Tor	1917	1948
	Cederberg, A. R.	1917	1946
10–4	Blomstedt, Yrjö	1947	1973
	Ekman, Arne	1942	1965
	Selinheimo, Vilho	1921	1934
	Falck, Henrik	1979	1999
	Luther, Georg	1957	2003
	Backman, Woldemar	1928	1931
	Boström, H. J.	1921	1928
	Granit, A. W.	1926	1927
	Grotenfelt, Kustavi	1917	1923
	Gräsbeck, Armas	1927	1951
	Hornborg, Harald	1925	1954
	Johansson, Else-Maj	1937	1943
	Teräsvuori, Kaarlo	1919	1957
	Vuorimies, Heikki	2003	
	Åkerblom, K. V.	1926	1931

Taulukko 2. *Vuosikirjassa* eniten tekstejä julkaisseet kirjoittajat vuosina 1917–2015 (kaikki julkaisutyypit mukana, eikä tekstien laajuutta ole huomioitu). Lähde: Kuvio 3 ja siinä mainitut lähteet.

1947). Kaikki ovat monipuolisesti ansioituneita historian- ja sukututkijoita.[20]

Genoksen ja *Vuosikirjan* vaikuttavuus tutkijayhteisössä

Seuran julkaisujen merkitystä historiantutkijoille voidaan arvioida myös sen perusteella, miten historioitsijat ylipäätään ovat julkaisseet mainituilla foorumeilla. Asian selvittäminen ei ole aivan yksinkertaista, mutta 2010-luvulta alkaen yksi tapa on hyödyntää opetus- ja kulttuuriministeriön ylläpitämään Juuli-julkaisutietoportaaliin ladattuja tietoja. Juuliin on monen muun tiedon ohella koottu kaikkien yliopistoissa ja korkeakouluissa toimineiden tutkijoiden julkaisut vuodesta 2011 alkaen. Marraskuussa 2020 hakusana *"Genos"* antoi vuosia 2011–2019 koskien yhteensä 146 osumaa: tieteellisesti vertaisarvioituja tekstejä niistä oli 48. Juuli-portaalin mukaan yhteensä 55 korkeakouluissa työskennellyttä henkilöä julkaisi *Genoksessa* ja heistä 40 oli kirjoittanut yksin tai työryhmässä vertaisarvioidun artikkelin (JUFO-luokitus A1).[21] Tarkastelujaksolla 2011–2019 *Genoksessa* ilmestyi yhteensä 303 kirjoitusta, joten tätä nykyä melkein puolet tietokantoihin luetteloiduista aikakauslehden teksteistä tulee korkeakoululaitoksen piirissä toimivilta tutkijoilta.[22] Määrä on huomattava ja kertoo, että *Genos* on tänä päivänä tärkeä julkaisufoorumi historiantutkijoille.

Toinen, joskin edellistä karkeampi mittari seuran julkaisujen vaikuttavuuden arviointiin on julkaisuihin viittaaminen alan korkeimmissa opinnäytteissä eli väitöskirjoissa. Suomessa ilmestyi vuosina 1990–2019 yhteensä 140 historia-alan[23] väitöskirjaa, joissa henkilö-, suku- sekä niihin rinnastuvat tutkimusalat ovat kuuluneet työn tärkeisiin lähtökohtiin tai kontekisteihin. Mainituista teoksista noin 50:ssä viitattiin *Genoksen* tai *Vuosikirjan* eri julkaisuihin: tämäkin määrä on korkea, sillä historiaa eri näkö-

kulmista katsovat oppialat ovat tutkimustraditioidensa puolesta varsin erilaisia. Siksi esimerkiksi niiden suhde ”oman” tutkimustradition ulkopuolisten vaikutteiden ottamiseen vaihtelee varsin huomattavasti.[24]

Kolmas tapa arvioida seuran julkaisujen merkitystä historiantutkijoille on suhteuttaa *Genoksessa* ja *Vuosikirjassa* tekstejään julkaisseiden tutkijoiden osuutta yleensä kullakin ajalla vaikuttaneiden alan professoreihin.[25] Tässä suhteessa potentiaalisina seuran julkaisusarjoihin kirjoittajina pidettäviä Suomen ja lähialueiden historian professoreja on suomalaisissa yliopistoissa ja korkeakouluissa istunut vuosina 1930–2019 viroissa tai toimissa yhteensä 77. Heistä lähes puolet (35) on eri aikoina kirjoittanut *Genokseen* tai *Vuosikirjaan*. Edellä taulukossa 1 esitellyistä *Genoksessa* erityisesti ahkeroineista henkilöistä melkein puolet oli saanut historiantutkijan koulutuksen. Lisäksi heistä kymmenkunta päätyi aikanaan Suomen Historiallisen Seuran tutkijajäseneksi. Yhteensä *Genokseen* kirjoitti 88[26] Suomen Historiallisen Seuran tutkijajäsentä, jotka kirjoittivat kaikkiaan 498 tekstiä eli lähes viidesosan kaikista lehdessä julkaistuista kirjoituksista.[27]

Artikkelissa käytetyt, sinänsä varsin yksinkertaiset, suhteellistamisen välineet osoittavat selkeästi, että seuran julkaisut ovat olleet tärkeitä historiantutkijoille 1900-luvun alkupuolelta lähtien. Julkaisujen vertaisarviointimenettely, yleinen ja tieteellinen kiinnostus henkilö- ja sukuhistoriaan sekä yksilöiden merkitykseen menneisyydessä näyttävät vahvistaneen kiinnostusta entisestään jo viime vuosisadan lopulta alkaen. Lisäksi seuran pitkäjänteinen työ erilaisten lähdejulkaisujen, aineistokeräelmien sekä julkaistujen henkilö- ja sukuhakemistojen laatimiseksi – HisKi-tietokannasta ja muista vastaavista aineistopankeista puhumattakaan – on sekin osoittautunut arvokkaaksi resurssiksi historia-alan ammattilaisille.[28]

Petri Karonen toimii Suomen historian professorina Jyväskylän yliopiston historian ja etnologian laitoksella.

The publications of the Finnish Genealogical Society as resources and publication forums for historians • This article examines the changes in the publication profile of the Finnish Genealogical Society and the genealogists and historians who have written for the society's publications. The research is based above all on materials gathered from bibliographies and databases. First, a general overview of long-term genealogical and personal history publishing activities in Finland is offered, after which the profile and the main authors of the Genealogical Research Society's publications are analysed. The number of articles published in the various series of the Genealogical Society is considerable: those in *Genos*, published four times a year (1930–2019), total around 2700, and those in the less frequently published Yearbook (1917–2015) more than 350. A large proportion of publications (37–46%) have been family-history and personal-history texts. The picture is not surprising, of course. Specific articles dealing with some more general scholarly problem have also been plentiful. In the yearbook more than a quarter of the articles, and in *Genos* about a fifth, have been of this specialist type. The proportion may be considered high. In *Genos*, the relative and absolute proportion of such publications has risen since the 1990s. Of those writing for *Genos*, 575 can be identified with certainty. The most diligent producers of articles stand out, with a total of 49 authors who have written over 10 articles. They represent around 9% of all the article writers, but have published around 60% of all the articles. A similar concentration is also observed in the yearbook. Many of the most active writers have put together wide-ranging studies on a variety of topics. Many of these individuals have been responsible for some of the society's series of publications, sometimes for decades. Historians have published in the series under consideration from the beginning, although there has been variation in activity over time. Especially in the early twenty-first century, a large number of historians' pieces have appeared in *Genos*, which shows the esteem in which historians hold the Finnish Genealogical Society's publication series.

Viitteet

1 Teksti on osa Koneen Säätiön vuosina 2018–2021 rahoittamaa hanketta "Yhteinen menneisyys, erilaiset tulkinnat: bibliometrinen ja kvalitatiivinen analyysi varhaismodernista Ruotsin valtakunnasta Ruotsin ja Suomen historiografiassa 1860–2020" (Hirsu). Ks. hankkeen verkkosivut. Artikkelin vertailutiedot historiantutkijoiden julkaisuihin perustuvat kyseisen hankkeen piirissä koottuihin tietokantoihin, jotka aikanaan ilmestyvät avoimina julkaisuina.

2 Seuran historiasta erityisesti Åström 1951; Teräsvuori 1957; Blomstedt 1977; Miettinen 2007; Piilahti 2017: 66, 68; Piilahti 2018: 68, 74–75; Leino-Kaukiainen 2019: 331–332; Suomen Historiallisen Seuran historiasta erityisesti Tuominen 1975; Tommila 1989; Karonen 2019. Historiallisen Seuran tutkijajäsenistä Autio 2007 sekä seuran verkkosivusto.

3 Bibliometriikka tarkoittaa julkaisutoiminnan analysoimista kvantitatiivisten eli määrällisten menetelmien avulla. Viitetietokannat taas ovat portaaleja, joiden kautta bibliometristä aineistoa on saatavilla.

4 Vrt. esimerkiksi Ahtiainen & Tervonen 1996; Tommila 1998; Karonen 2019 ja niissä mainitut tiedot historiantutkimuksen alan julkaisuvolyymin muutoksista Suomessa.

5 Kuvio 1:n tiedot on kerätty ajalla 1901–1990 suoraan *Suomen historiallisista bibliografioista*, joiden niteet kattavat osin eri mittaisia aikajaksoja. *Suomen historialliset bibliografiat* ovat nykyään saatavilla pdf-muodossa verkossa ja nämä aikanaan painosta ilmestyneet bibliografiat käsittävät vuodet 1544–1990. Tarkemmin tästä teemasta Karonen 2020: 153, viite 4. Silti esimerkiksi kaikkia *Genoksen* julkaisuja ei mainittuihin bibliografioihin ole tallennettu, kuten myöhemmin tullaan havaitsemaan. Tilanpuutteen ja artikkelin fokuksen vuoksi näihin sinänsä kiintoisiin lähdekriittisiin seikkoihin ei tässä ole mahdollista paneutua.

6 Lukumääriin on suhtauduttava hieman varauksella, koska tässä on tarkasteltu vain nimikkeiden määrää, eikä esimerkiksi julkaisujen laajuutta. "Laajuus" on vaikea määriteltävä erityisesti silloin, kun tarkastellaan paperimuotoisia tai ei-sähköiseen muotoon jo alun perin laadittuja kirjoituksia, sillä käytännössä tarkin mittaustapa perustuisi merkkimäärään. Tässä artikkelissa ei ole myöskään kiinnitetty huomiota siihen, ovatko tekstit käyneet läpi vertaisarvioinnin vai eivät. Silti jo tällaisenaan tiedot antavat yleiskuvan tilanteesta. Ks. Piilahti 2017; Kettunen 2019: 284; Leino-Kaukiainen 2019: 376.

7 Alun perin Arto-tietokantahaku antoi helmikuussa 2020 yhteensä 1982 *Genos*-tietuetta, joiden pohjalta oli identifioitavissa 484 kirjoittajaa. Kiitän tämän aineiston kokoamisavusta Jyväskylän yliopiston Avoimen tiedon keskuksen informaatikko Jussi Pajaria, joka muokkasi kyseisen alkuperäisen aineiston Excel-muotoon (haettu 14.2.2020).

8 Tällaisia tekstejä on löydetty yhteensä 304.

9 Jos teksti on julkaistu kummallakin kielellä, on se luokiteltu ensin mainitun kielen mukaan.

10 Kiinnostava kysymys voisi koskea kirjoitusten laajuuden muutoksia ajan kuluessa, mutta edellä jo viitteessä 6 todettiin asia ongelmalliseksi. Yleinen havainto on, että *Genoksen* tekstien pituus on pysynyt jokseenkin samana, sillä keskimäärin koko jaksolla kirjoitus oli viiden painosivun mittainen. 1930-luvulta 1950-luvun lopulle kirjoitettiin 3–4 sivun tekstejä. 2000-luvulla tekstit ovat olleet keskimäärin kuusisivuisia. *Genoksen* vuosikertatiedot.

11 Yhteensä tämä tarkasti ilmaisten 2412 tekstiä sisältävä julkaisumäärä käsittää kaikki nimellä julkaistut tekstit. Loput vajaa 300 kirjoitusta on julkaistu anonyymeinä tai kirjoittajien nimiä ei muuten ole pystytty identifioimaan. Yhteensä julkaistuja tekstejä on siis edellä kuvioissa 2, 4 ja 5 mainitut lähes 2700 kappaletta.

12 *Genoksen* päätoimittajina ovat vuodesta 1930 alkaen toimineet seuraavat henkilöt: Harry Donner 1930–1940; Olavi Wanne 1941–1943; Harry W. Walli 1944–1948; Sven-Erik Åström 1949–1950, vs. päätoimittaja 1956; Yrjö Blomstedt 1951–1952, vs. päätoimittaja 1956, 1957, 1961–1969; Arne Ekman 1953–1955; Heikki Soininvaara 1958–1960; Georg Luther 1970–1984; Aarno Tertti 1985–1986; Jarl Pousar, vs. päätoimittaja 1987–1993; Terhi Nallinmaa-Luoto 1994–1997; Jyrki Paaskoski 1998–2000; P. T. Kuusiluoma 2001–2006, 2015–2016; Tiina Miettinen 2007–2012; Heli Valtonen 2013–2014; Heikki Vuorimies 2017–2019 sekä vuodesta 2020 alkaen Pirita Frigren.

13 Ks. esimerkiksi tutkimustyön edistämiselle tärkeät raportit kuten Koskimies 1946: 64–66; Vuorimies 2017: 168–175.

14 Blomstedt 1961: 7, 27; Piilahti 2017: 71. Durchmanin kirjoituksista esim. Durchman 1928: 427–428; Durchman 1931b: 134–140; Durchman 1939: 73–85, 105–119.

15 Engman 2007: 39–40.

16 Backströmistä Henry Ådahlin kirjoittama muistokirjoitus *Helsingin Sanomissa* 8.6.2005.

Yrjö Blomstedtin muistokirjoitus *Genoksessa* Luther 1994: 98–99.

17 Esim. Engman 1979: 49–61, 83–94; Orrman 1980: 1–21; Syrjö 1983: 1–11; Nevalainen 1997: 146–153, 189–190; Haggrén 1998: 102–110, 156; Jokipii 1987: 169–187, 219; Toropainen 2005: 169–181; Koskivirta 2014: 194–209.

18 Esimerkiksi Jokipii 1961: 17–20; Blomstedt 1966: 29–37; Vainio-Korhonen 1995: 82–84, 96.

19 Myös Durchman 1931a: 66–69; Durchman 1933: 45–47.

20 Matrikkelit, julkaisutiedot; Åström 1965: 7–12; Åström 1970: 78–79; Soininvaara 1977: 97–98.

21 Juuli-julkaisutietokanta on vuodesta 2011 alkaen kenties paras ja vertailukelpoisin tietolähde juuri nyt puheena olevan kaltaiseen tarkasteluun, sillä yliopistojen ja korkeakoulujen kannustimena tietojen kattavaan syöttämiseen portaaliin toimii sen myötä tuloutuvat opetus- ja kulttuuriministeriön taloudelliset resurssit.

22 *Genoksessa* vuosina 2011–2019 julkaistujen kirjoitusten kokonaislukumäärä on laskettu Arto-tietokannan ja lehden vuoden 2019 hakemiston tietojen avulla.

23 Tarkastelu kattaa kaikki humanistis-yhteiskuntatieteelliset, kirkkohistorian ja oikeushistorian väitökset.

24 Tiedot perustuvat Hirsu-hankkeen kokoamiin tietokantoihin ja niiden pohjalta tarkastettuihin väitöskirjoihin. Tässä esityksessä väitöskirjojen tarkastelu on perustunut teosten lukemiseen, silmäilyyn ja/tai lähdeluetteloiden tarkastamiseen. Aineiston perustana ovat erityisesti Mäkelä-Henriksson & Puupponen 1978; Kangas ym. 2009: liite; Juuli-tietokanta; yliopistojen verkkosivustot. Ks. myös viite 1.

25 Tässä mukaan on otettu vain Suomen historiaan kytkeytyvien alojen professuurit, sillä käytännössä kaikki seuran julkaisuissa ilmestyneet tekstit ovat käsitelleet Suomen ja/tai muiden Pohjoismaiden historiaa.

26 Laskettu lopputuloksesta käsin, sillä osa kirjoittajista on laatinut tekstinsä ennen kuin heidät on valittu Historiallisen Seuran tutkijajäseniksi. Vastaavasti *Vuosikirjaan* Suomen Historiallisen Seuran tutkijajäsenistä on eri aikoina kirjoittanut yhteensä 32 henkilöä.

27 Tosin näistä henkilöistä tasan puolet on kirjoittanut vain yhden tekstin *Genokseen*.

28 Esimerkiksi Mether 1992. Tiedot Suomen Sukututkimusseuran Julkaisuja -sarjan erilaisista matrikkeleista ja vastaavista teksteistä löytyvät seuran verkkosivuston Julkaisuja-alasivustolta.

Lähteet

Painetut lähteet

Genos 1930–2019. Helsinki: Suomen Sukututkimusseura.

Suomen Sukututkimusseuran Vuosikirja 1917–2015. Helsinki: Suomen Sukututkimusseura.

Bibliografiat

Suomen historiallinen bibliografia 1901–1990. Helsinki: Suomen Historiallinen Seura, 1940–1992. <http://www.doria.fi/handle/10024/136376> (luettu 15.2.2020).

Mäkelä-Henriksson, Eeva & Tuovi Puupponen 1978: *Helsingin yliopiston väitöskirjat 1828–1977*. Helsingin yliopiston kirjaston julkaisuja 41. Helsinki: Helsingin yliopisto.

Matrikkelit ja hakemistot

Autio, Veli-Matti (toim.) 2007: *Suomen Historiallisen Seuran matrikkeli 1875–2007*. Helsinki: SKS.

Mether, Leif 1992: *Sukuhakemisto*. Koonnut Leif Mether. Helsinki: Suomen Sukututkimusseura.

Tietokannat ja verkkosivut

Arto, verkkosivut <https://arto.linneanet.fi/hist-bib.htm> (luettu 14.2.2020).

Juuli -julkaisutietoportaali <https://www.juuli.fi/> (luettu 12.11.2020).

Suomen Historiallinen Seura <http://www.hist-seura.fi/> (luettu 12.11.2020).

Suomen Sukututkimusseuran Julkaisuja -sarja: <https://www.genealogia.fi/julkaisut> (luettu 12.11.2020).

Yhteinen menneisyys, erilaiset tulkinnat: bibliometrinen ja kvalitatiivinen analyysi varhaismodernista Ruotsin valtakunnasta Ruotsin ja Suomen historiografiassa 1860–2020 (Hirsu)-tutkimushankkeen esittely <https://www.jyu.fi/hytk/fi/laitokset/hela/tutkimus/keskittymat/hirsu> (luettu 12.11.2020).

Tekstissä viitatut *Genoksen* ja *Vuosikirjan* kirjoitukset

Blomstedt Yrjö 1961: Osmo Durchman *11.7.1890 + 18.1.1959. *Suomen Sukututkimusseuran Vuosikirja* 37 (1957–1959), 7–27. Helsinki: Suomen Sukututkimusseura.

——1966: Valtiopäivämies Gabriel Antinpoika Heikkilän (1726–1807) genealoginen tausta. Talonpoikaista valistuneisuutta vaiko alenevaa säätykiertoa? *Genos* 37(2): 29–37.

Durchman, Osmo 1928: Tietoja kaupunkien arkistoissa säilytettävistä perunkirjoituksista. *Suomen Sukututkimusseuran Vuosikirja* 12, 427–428. Helsinki: Suomen Sukututkimusseura.

——1931a: Karl Hedman +. *Genos* 2(2): 66–69.

——1931b: Seurakuntien historiakirjojen jäljentämistyö. *Genos* 2(4): 134–140.

——1933: Hjalmar Björkman +. *Genos* 4(1–2): 45–47.
——1939: Huomautuksia vanhemmista säilyneistä historia-, tili-, muuttaneitten ja rippikirjoista. *Genos* 10(3 ja 4): 73–85, 105–119.
Engman, Max 1979: Finska passexpeditionens arkiv som personhistorisk källa. En källkritisk granskning. *Genos* 50(2 ja 3): 49–61, 83–94.
——2007: Georg Luther in memoriam. *Genos* 78(1): 39–40.
Haggrén, Georg 1998: Historiallisen ajan arkeologia ja henkilöhistoriallinen tutkimus. *Genos* 69(3): 102–110, 156.
Jokipii, Mauno 1961: Porilaisen kauppiaan G. H. Teschen omaelämäkerta 1700-luvulta. *Genos* 31(1): 17–20.
——1987: Mitä historiantutkija toivoo sukututkijalta. *Genos* 58(4): 169–187, 219.
Koskimies, Y. S. 1946: Kyminkartanon lääninhallituksen arkiston ansioluettelokokoelma. *Genos* 17(3): 64–66.
Koskivirta, Anu 2014: Kuolemansyyn selvittäminen: lainsäädäntö, vastuuviranomaiset ja asiakirja-aineistot Suomessa 1600-luvulta nykyaikaan. *Genos* 85(4): 194–209.
Luther, Georg 1994: Yrjö Blomstedt 25.3.1926–13.4.1994. *Genos* 65(3): 98–99.
Nevalainen, Pekka 1997: Etsivän keskuspoliisin ja valtiollisen poliisin aineisto henkilöhistorian lähteenä. *Genos* 68(4): 146–153, 189–190.
Orrman, Eljas 1980: Henkikirjat henkilöhistoriallisena lähteenä. *Genos* 51(1): 1–21.
Soininvaara, Heikki 1977: Kaarlo Teräsvuori. *Genos* 48(3): 97–98.
Syrjö, Veli-Matti 1983: Sota-arkistossa säilytettävistä sukututkimuksen lähteistä. *Genos* 54(1): 1–11.
Toropainen, Veli Pekka 2005: Turun kaupungin hopeaveroluettelo 1571. *Genos* 76(4): 169–181.
Vainio-Korhonen, Kirsi 1995: Asiakirjalöytö: Pohjan seurakunnan avioliittokuulutukset 1781–1788. *Genos* 66(2): 82–84, 96.
Vuorimies, Heikki 2017: Kansalliskirjaston historiallinen sanomalehtikirjasto sukututkijan tiedonlähteenä. *Genos* 88(3): 168–175.
Ådahl, Henry 2005: Åke Backström. *Helsingin Sanomat* 8.6.2005. <https://www.hs.fi/muistot/art-2000002627165.html> (luettu 8.11.2021).
Åström, Sven-Erik 1965: Minnestal över Tor Carpelan. *Suomen Sukututkimusseuran Vuosikirja* 38. Helsinki: Suomen Sukututkimusseura, 7–12.
——1970: Arne Ekman. *Genos* 41(4): 78–79.

Tutkimuskirjallisuus

Ahtiainen, Pekka & Jukka Tervonen 1996: *Menneisyyden tutkijat ja metodien vartijat. Matka suomalaiseen historiankirjoitukseen.* Luvun Linjoilla ja linjojen takana kirjoittanut Ilkka Herlin. Suomen Historiallisen Seuran Käsikirjoja 17:1. Helsinki: SHS.
Blomstedt, Yrjö 1977: Suomen Sukututkimusseura 1917–1977. *Genos* 48(4): 105–113.
Kangas, Sini, Marjatta Hietala & Heikki Ylikangas (toim.) 2009: *Historia eilen ja tänään. Historiantutkimuksen ja arkeologian suunnat Suomessa 1908–2008.* Helsinki: Suomen Tiedeseura.
Karonen, Petri 2019: Historiantutkimuksen ja yhteiskunnan yli puolitoistavuosisatainen vuoropuhelu. *Tiede ja yhteiskunta. Suomen Historiallinen Seura ja historiantutkimus 1800-luvulta 2010-luvulle*, Petri Karonen (toim.), 13–41. Helsinki: SKS.
——(toim.) 2019: *Tiede ja yhteiskunta. Suomen Historiallinen Seura ja historiantutkimus 1800-luvulta 2010-luvulle.* Helsinki: SKS.
——2020: Varhaismodernin Ruotsin tutkijat. Ruotsin ja Suomen yhteistä menneisyyttä koskevan tutkimuksen päälinjojen, tutkimusalojen ja ohjaussuhteiden vertailu. *Historiallinen Aikakauskirja* 118(2): 152–165.
Kettunen, Pauli 2019: Historian kansallista tehtävää jatketaan, laajennetaan ja tutkitaan. *Tiede ja yhteiskunta. Suomen Historiallinen Seura ja historiantutkimus 1800-luvulta 2010-luvulle*, Petri Karonen (toim.), 216–301. Helsinki: SKS.
Leino-Kaukiainen, Pirkko 2019: Yhteistyössä tutkimuksen puolesta. *Tiede ja yhteiskunta. Suomen Historiallinen Seura ja historiantutkimus 1800-luvulta 2010-luvulle*, Petri Karonen (toim.), 305–395. Helsinki: SKS.
Miettinen, Tiina 2007: Genealogian historiaa ja nykyisyyttä Suomessa. *Genos* 78(1): 1–2.
Piilahti, Kari-Matti 2017: Suomen Sukututkimusseura 1900-luvulla. *Genos* 88(2): 66–91.
——2018: ”Eräs tapa rakentaa yhteiskuntaa.” Sukututkimuksen vaiheita Suomessa 1900-luvulla. *Genos* 89(2): 66–95.
Teräsvuori, Kaarlo 1957: Suomen Sukututkimusseuran alkuajoista. *Genos* 28(1): 1–6.
Tommila, Päiviö 1989: *Suomen historiankirjoitus. Tutkimuksen historia.* Helsinki: WSOY.
——(toim.) 1998: *Historiantutkijan muotokuva.* Suomen Historiallisen Seuran Käsikirjoja 17:2. Helsinki: SHS.
Tuominen, Uuno 1975: *Suomen Historiallinen Seura 1875–1975.* Historiallisia Tutkimuksia 97. Helsinki: SHS.
Åström, Sven-Erik 1951: Vår släktforsknings dilemma: en kritik och ett program. *Genos* 22(4): 73–78.